

Inhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h. ali glid 6 60
pol leta	6, 60 3 30
četrt leta	3, 40 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašne in posilnice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

— Vse za omiko, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice.

Dopisi n. j. se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h. ali glid. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Gor. Tiskarna A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Po dveh letih.*)

V.

Po leti 1902. je imel naš deželni zbor daljše zasedanje. Tisto zasedanje je bilo za nas jako poučljivo, ker takrat se je pokazalo, kako vlogo igrajo nasi klerikalci v deželnozborski konstelaciji ter koliko veljajo. Pred vsem se je pričakovalo, da pridejo na dan z dobro preudarjenim programom o delovanju za tako hirajoče kmetijsko gospodarstvo v deželi. Saj so vendar ob volitvah toliko obljubavali prav na to stran. Obljuba pa dela dolg, in dolg treba vrniti z obrestmi vred. Ali kaj je prišlo?

Trije momenti so, na katere se moramo posebno ozreti v onem zasedanju, ker ti so nam pokazali, kaj imamo pričakovati od onih, ki so toliko obljubavali „našemu dobremu ljudstvu“.

Strašno so bili glasni pri verifikaciji na Krasu izvoljenega poslanca dr. Treota. Z vsemi svojimi močmi so gibal proti potrditvi, v zbornici pa sta bila glasnika tega gibanja poslanca Berbuč in Gregorčič, ki je šel celo tako daleč, da je učil zastopnika vlade, kako je postopati v tem slučaju, ko je bil isti opozoril gospoda na to, da deželni zbor ima izreči samo, ali se volitev potrdi ali ne. Pokazalo se je jezuitsko naceo, kako bi delali s svojimi nasprotniki, ako bi imeli odločilno moč v svojih rokah. Preobrnil bi vse zakone tako, kakor bi jim kazalo. Ako bi bil izvoljen pod takimi okoliščinami kak njihov pajdaš, pa bi bili govorili za potrditev. Vedno: kakor kaže. Nič mozatosti, nič resnosti. Takrat so bili glasni v zbornici, v „Gorici“ pa so bili začeli briti norce, ker se je od narodno-napredne strani stavilo več predlogov, tikajočih se prav živo naših gospodarskih potreb ter krivičnega postopanja proti Slovincem od strani vlade. Povedati pa niso hoteli, za kaj jih imajo Lahi. Laski poslanci so postopali možato pri verifikaciji dr. Treota, le klerikalci so glasovali proti potrditvi. Klerikalci so mislili, da spravijo laske poslance na opolzko pot nepotrditve,

*) Glej št. 97., 98., 99. in 100. iz I. l.

ali namesto tega se je pokazalo, da v takih slučajih, kjer je angazovana očito čast moža, ne pojdejo z njimi, pokazalo se je, da so privesek, s katerim delajo, kakor hočejo. Kadar gre za njihove interese, ali kadar imajo crpati oni kaj iz postopanja klerikalcev, takrat strnejo skupaj, drugače pa ne. Pokazalo se je, da ne veljajo nič ter da se igrajo z njimi Lahi poljubno. To bi bil prvi moment.

Drugi pa se tiče debate o norišnici. Lahi so sli za tem, da se postavi norišnica v Gorici, da bo imelo glavno mesto dobiček od nje, način sestave norišnice pa so si izbrali, kakor jim je baš prijalo. Leto poprej so bili utekli klerikalci iz dvorane, ker se ni bilo ugodilo želji iz njihove srede glede deželne bolnišnice, ki naj bi se spojila z norišnico, potem pa so glasovali za odsekov načrt 1.200.000 K, to pot pa za 950.000 K, vedno, kakor so hoteli Lahi, le eno točko so jim bili stavili v predlog za parado, da so imeli tudi oni „razón“. Takrat je bila pač situacija v deželnem zboru taka, da je bilo odvisno v glavnem od slovenskih klerikalnih poslancev, kaka usoda zadene norišnico. Lahi so imeli svoj načrt in svoje stališče, da mora stati nova deželna norišnica v Gorici. Od narodno-napredne strani se je kazalo na dejanske potrebe glede nameravane bolnišnice ter na deželne finance. Ako bi bili klerikalci s tem vprašanjem sploh kolikortoliko na čistem, potem bi se bili pridružili akciji iz narodno-napredne stranke ter delali na to, da se ne izpolnijo načrti Lahov, kateri so stali v nasprotju z vsako zdravo sodbo, kaka naj bo norišnica in kje ima stati. Tu je slo za interese slovenskega dela dežele, kajti ako bi se bilo vprašanje o deželni norišnici razvilo normalno ter rešilo po dejanski potrebi, potem bi je ne postavili v Gorico, marveč kam drugam, in sicer le v kak kraj slovenskega dela dežele. Ali dr. Gregorčiča veže beseda, da ne sme v takih rečeh delati težav Lahom, marveč da se mora lepo pokoriti ter svoje pristase poučiti, kaj je prav in kaj ne, pa čeprav je v srcu prepričan, da je prevrgel prav v neprav. Tako pač je. Pribiti moramo le to žalostno dejstvo, da klerikalni poslanci v tem oziru niso znali ali

niso hoteli varovati interesov Slovencev na deželi marveč so naklonili norišnico mestu, kakor so hoteli Lahi. O norišnici smo razpravljali svoj čas že obširneje; zato je našim čitateljem gotovo se v spominu, kako so se zavzeli za načrt, po katerem sestavijo norišnico, le ne podlagi „se-zdi“ izjave že pokojnega psihijatra Krajatscha in kako so lani drugega veččaka iz Nemčije grdo nabrisali ter za nos vodili. Klerikalci so bili pri tem le pasivni, dasi je gotovo, da, ako bi se bili ganili, bi se bila morala vsa reč rešiti drugače.

Pa preidimo k tretjemu momentu. V onem zasedanju je bil obljubil zastopnik vlade, in sicer v seji 4. julija, da se izplačajo brezobrestna posojila v kratkem. Jedno leto in pol je poteklo od takrat, ali te „kratke“ dobe se vedno ni konec, kajti posojila se sedaj niso izplačana. Kdaj se sploh izplačajo? Ali imajo vinogradnika res le za norca s temi posojili? Prepričani smo, da bi se bila taka posojila v mnogo večjih zneskih, kakor so Slovincem obljubljena, izplačala že zdavnaj, ako bi slo za Laha in Furlane. Ker pa tega ni, je vlada počasna, ker je tako prav Lahom. Celo v taki reči, ko gre samo za gospodarsko korist kmetovalca, ki je steber dežele, celo tu se delajo ovire ter se rečeno po pravici: norce brije z našim slovenskim kmetovalcem. Lahi ne dajajo radi Slovincem denarnih prispevkov, vlada istotako ne, nò, še slabše bo, ker so obema faktorjema priskočili na pomoč tudi slovenski klerikalci. Znan, predobro znan je slučaj, ko je predlagal pri proračunu poslanec Štrekelj, naj se poviša znesek 20.000 na 50.000 kot prispevek toliko oškodovanim vinogradnikom. Z besedami, v srce segajočimi, je govoril — ali glas njegov je ostal glas vpijočega v puščavi. Pokazalo se je, da goriški deželni zbor nima volje, pomagati slovenskemu kmetovalcu. Lahi so glasovali proti, ko se je se poprej njihov govornik obregnil ob Slovence, glasovala pa je tudi večina slovenskih klerikalcev proti. To je bil škandal, nezasišan škandal. V taki dotiki so s Pajerjem, ali res niso mogli ziniti nikake besede že poprej ter se že iz svoje inicijative pobrigati malce za vinogradnike, saj so vendar Vipavci in Brici volile nje v deželni zbor? Ali nič! Molčali,

so, in večina je glasovala proti. Ko smo pa na to osvetlili v javnosti ta njihov škandal, so imeli drzni jezik, reči v „Gorici“, da so glasovali tudi njihovi poslanci za Štrekeljev predlog. Nov škandal! Lažnjivci po poklicu!

Pokazalo se je v onem zasedanju, da se ne da prav zbog slovenskih klerikalnih poslancev v našem deželnem zboru za kmeta doseči — nič izdatnega!

Dopisi.

iz Gradšča. — (Spominek k novemu letu 1904.) — Nehoté sem vskliknil, ko sem za pero prijel: „Tužna majka“. Premišljeva je razmere v tukajšnji, rekel bi skoro neznatni občini, polastiti se mora razsodnega in treznomišlečega človeka neprijetna otožnost.

Dovolite mi, gosp. urednik, da Vam kolikor toliko te razmere opišem: Imamo pri nas tudi gosp. nuncka, kateri pa nam ni prav dobro došel. Ima neko samotarsko življenje, ker ga je le malokdaj v javnosti opaziti, in rekel bi kdo na te besede, da je to res stanu primerno življenje, a varal bi se.

Ta nunček ima tudi svoje zveste podrepnike, kateri mu po vzorcu naših politikujočih nunccev donajajo v farovž vsako najeznatnejše dejstvo, koje aevda umetno razširijo z dostavki, ali pa sami kaj iztuhtajo, kako laži podobno spako, in gosp. nunček ima potem dovolj povoda premeniti hišo božjo v politično zbornico, kjer žali, napada in udriha po zupanu in starešinih, kakor tudi posameznikih. Občinstvo postaja jako nevoljno radi teh razmer, in mnogo se jih odteguje cerkvi in službi božji. Zbegano je ljudstvo tako, kakor še nikdar, a vsa krivda leži na gosp. nunčku, ker preveč zaupa svojim podrepnikom Franceku, Pepeku, Karolčku in morda še enemu takemu tercetu. Naš pevček Francek je res lahko ponosen na plemenit misijon, katerega vrši tako natančno on in sodrug, da s pomočjo nunčka je napredek v ozadje že tako očiten, da so neizogibne žalostne posledice.

Gospod nunček! položite roko na srce in izrecite pravično sodbo, ne očitajte drugim krivost pokvarjenosti našega ljudstva.

Trije mušketirji.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje)

»Torej vzame gospod svojega konja,« pravi Anglež.

»Gotovo,« odvrne d'Artagnan.

»Torej ni nikake nasprotne partije?«

»Kakor se pač spominjate, so naši pogoji izključili nasprotno partijo.«

»To je res; naj vrnejo konja vašemu slugi, gospod.«

»Samo trenotek,« pravi Athos; »z vašim dovoljenjem, gospod, želim prej majhen pogovor s svojim prijateljem.«

»Pogovorite se.«

Athos potegne d'Artagnana na stran.

»No,« reče d'Artagnan, »kaj hočeš še od mene, skušnjavec? Ni res, ti hočeš, da bi še igral?«

»Ne, ampak želim, da pomisliš.«

»Kaj?«

»Ti hočeš vzeti konja nazaj, ni res?«

»Brezdvomno.«

»Ti nimaš prav, jaz bi vzela sto pistol; saj veš, da si stavil sedli poljubno ali proti svojemu konju ali sto pistolam?«

»Da.«

»Jaz bi vzela sto pistol.«

»Jaz pa vzamem konja.«

»In jaz ti ponavljam, da nimaš prav. Kaj naj počneva z jednim konjem za naju oba? Jaz vendar ne morem sedeti zadaj! Sicer bi bila taka kakor Hajmonova otroka, ki sta izgubila svojega brata. Nemože je tudi, da bi me hotel ti ponižati s tem, da bi jezdil poleg mene, in poleg tega še na tem krasnem konju! Jaz bi vzela sto pistol, ne da bi se obotavljale trenotek; da se vrneva v Paris, nana je traja denarja.«

»Jaz vstrajam pri tem konju, Athos.«

»In nimaš prav, prijatelj moj; konj si pokvari pljuča; konj se spodtakne in rani; konj je iz jaslij, iz katerih je jedel drug konj, bolan na smrklu; potem je konj, ali boljše potem je tristo pistol izgubljenih. Gospodar mora rediti svojega konja, dočim nasprotno sto pistol redi svojega gospodarja.«

»Toda kako naj se vrneva?«

»Vraga, na konjih svojih slug. Saj nama bode čitati na obličjih, da sva odlična moža.«

»Lepa bova na teh kljusetih, dočim bodeta Aramis in Porthos ponosno jezdila na svojih konjih.«

»Aramis! Porthos!« vsklikne Athos in se prične smejati.

»Kaj naj to pomeni?« vpraša d'Artagnan, ki ni niti najmanj pojml veselosti svojega prijatelja.

»Prav, prav, govori va naprej,« pravi Athos.

»Torej tvoje mnenje je...?«

»Da vzameš sto pistol, d'Artagnan, s sto pistolami moreva živeti do konca meseca veselo in razkošno; prestala sva težke napore, in dobro nama bode delo, če si nekoliko odpočijeva.«

»Da bi si jaz odpočil! O ne, Athos; takoj po svojem prihodu v Paris pričnem poizvedovati po moji ubogi gospej.«

»Ali si domišljaš, da ti pri tem pomaga konj toliko kolikor pošteni zlati? Vzemi sto pistol, prijatelj moj, vzemi sto pistol.«

D'Artagnanu je bilo treba le jednega vzroka, da se je udal. Ta se mu je zdel dovolj tehten. Poleg tega se je bal, da bi se vsled aljšega obotavljanja ne zdel Athosu sebičen. Uklonil se je torej in izvolil sto pistol, katere mu je Anglež na mestu izplačal.

Nato sta mislila samo še na odhod. Podpis miru je veljal razun starega Athosovega konja še šest pistol. D'Artagnan in Athos sta vzela Planchetovega in Grimandovega konja; sluge so se s sedli na glavi odpravili na pot.

Dasi sta jezdila prijatelja tako slaba konja, sta vendar kmalu prehitela svoji slugi in dospela v Crevecoeur. Že od daleč sta zapazila Aramisa, ki se je melanholično opiral na okno in zrl otožno proti horizontu.

»Holà! Ej, Aramis! Kaj, za vraga, delaš tu?« mu zakličeta prijatelja.

»Ah, to si ti, d'Artagnan, to si ti, Athos,« pravi mladi mož: »razmišljal sem, kako hitro minejo dobrote tega sveta, in moj angleški konj, ki se je ločil od mene in ravnokar izginil v oblaku prahu, mi je pripeljal pred oči živo sliko minljivosti zemeljskih stvarij. Življenje samo je mogoče označiti s tremi besedami: Erit, est, fuit.«

Koliko zla je napravila Vaša trmoglavost ne glede orgijavca in cerkvenih pevcov. Ali bi ne bili Vi prav storili, pomirljivo in vzajemno z občinskimi starešinstvom stopiti v dogovor glede imenovanja in plačevanja orgijavca in cerkvenih pevcov, poznava je razburjenost tukajšnega ljudstva. Odklonili ste vsako tudi najljubnejše vabilo k spravi, celo gosp. županu, koji se je bil potrudil v našo občino prav zaradi pomirljivosti, ker je spoznal, da je ta boj skrajno škodljiv in skandalozen za celo občino. Hvalvreden ni tak odpor in nastop z izjavo: Jaz imenovati, vi pa plačati. Menim, da s pametnim dogovorom bi bilo vse lepše izteklo. Gosp. nuntek! Vi sejete veter, pazite, da ne boste želi vihar!

Gosp. pevec Francek, potrkajte se skesano na prsa in slecite tisto pavje perje, katero ste kakor sraka bili natakili, koje se vam je tako pristno prilagalo sosebnost za božične paznike; pazite le, da ne boste osramoteni in okljuvan, kakor sraka, zavržen od svojih tovarišev.

Imam se več drugega gradiva, a za zdaj naj zadostuje toliko v resen opomin prizadeji stranci, ker niste se dosegli tega, o čemur je bilo v Vašem taboru srčno veselje, meneci, da ste pripognili k sebi steber napredne stranke; v resen opomin pravim, da bi ponehali razburjati mirne sosede z Vasim netaktnim nastopom toliko v cerkvi kakor zunaj nje.

Ako želite še kaj več zvedeti, pa oglašite se in ne ostanem vam dolžan odgovora. Počil je glas, da gosp. nuntek dobi nagrado za svoje previdno pastirovanje, in sicer za odhod. Gospoda privrženci, koji so mu to odliko pomagali nakloniti, pomagajo naj mu jo tudi odnesti!

Koliko je na tem resnice, ne vem gotovo, a ta resnica ne bila bi napačna, ker drugače ne bo več miru v naši občini.

iz Dutovlj. — Dne 31. decembra pr. l. so z godbo voščevali godci dutovljanski prihodnje novo leto 1904. veljakom občinskega zastopstva in drugim v vasi Dutovlje. Ne vem, iz kakega namena da godci v Dutovljah s tisto neubrano, razglašeno godbo delajo to ter občinarje nadlegujejo, ker dobro mi je znano, da njih ne briga, da bi oni, ki mu kako staro polko zagodejo, imel prihodnje leto veliko zadovoljnost, srečo in zdravje, marveč gledajo le na to, da si priberačijo kako kronico v žep.

V prihodnje naj bi g. župan prepovedal tako godbo in beratenje po vasi. Kdor je potreben kron, naj si jih zasluži na drug način.

Domate in razne novice.

Dr. Josip Vošnjak, odličen slovenski politik in pisatelj, je praznoval 4. t. m. sedemdesetletnico svojega življenja in petdesetletnico

svojega literarnega delovanja. Brat mu **Mihael Vošnjak**, bivajot v Gorici, pa praznuje z njim dvajsetletnico svojega narodnogospodarskega in političnega delovanja. Vrli bratoma-horiteljema za sprehod slovenskega naroda vseobče čestitke. Na mnogaja ljeta!

Nomestništvenimi kancellisti v Trstu so imenovani orožniški narednik **Alojzij Kotler**, računski podčastnik **Karol Strenar** in narednik na vojaškem oskrbovalnem magazinu v Trstu **Luka Pasterk**.

Občinski odbor občine Podraga pri Vipavi je v svoji seji dne 30. decembra 1903. soglasno izvolil sledeče gospoda za svoje častne občane: **Dr. Ivana Tavčarja**, **dr. Andreja Ferjančiča**, **dr. Iv. Nosana** iz Vipave, **Franca Kavčiča ml.** iz Št. Vida nad Vipavo, **Frana Punčuha**, nadučitelja iz Vrhpolja pri Vipavi, in **Antona Hrovatina st.** iz Vipave.

„Adrija“. — Opozarjamo novič na sestanek akad. fer. društva „Adrija“, ki bo drevi v hotelu „Südbahn“ v dvorani na levo ob 8. uri.

Za pevsko in glasbeno društvo se je „priprgalo“ v soboto na „jour fixu“ v hotelu južne železnice K 560. Srečna hvala vsem igralcem!

Za „Narodni sklad“ je zbrala kotorska družba K 1640 po lovu ob podnožju Sv. Valentina v prijaznem Št. Mavru.

Odbor moškega in ženskega zbora „Pevskega in glasbenega društva“ se zahvaljuje tem potom najsrčneje vsem onim, kateri so s svojo radodarnostjo prispevali bodisi z dobitki ali v denarju za srečkanje na Silvestrov večer. Derovali so naslednji gg. I. Kregau, trgovec, ulica sv. Antona, Anton Pečenko, vinotržec, kavarna Central (Pečenko Filip), Konjedić & Zajec, Cigoj & Nemeč, vinotržca, Josip Medved, trgovec, Anton Jeretič, Hedžet & Koritnik, Saunig & Dekleva, A. Gabršček, Martin Poveraj, Anton Jerkič, I. Drufovka, I. Zornik, Karol Drasček, Anton Koren, Jernej Kopač, Josipina Fon na Solkanski cesti, Josip Kutin, Peter Cotič, Anton Breščak, konsorcij hotela „Jelen“, dr. Tuma, dr. Treo, gospa Pavlina Seidl, Dragotin Gilvert, dr. Pikel, Anton Krusič, J. Marusič, I. Hausner.

Enako prav srčno zahvalujemo sodelovatelje „barnuma“ ter vse rojake iz mesta in z dežele, kateri so s svojo udeležbo počastili naše društvo, da je bil gmoten vspeh tak, da si je društvena blagajna opomogla za okroglo svoto 150 kron. Vsem prav iskrena hvala!

Odbor.

Gig. pevke in pevce pevskega društva se opozarja na pevsko vajo, ki bo drevi ob 8. uri za ženski in ob 8. uri za možki zbor.

Smrtna kosa. — Umril je gosp. **Fran Valentič**, mladenič 23 let, katerega so bili poslali od vojakov domov bolnega, za jetiko po dolgem bolehanju. Sledil je svojemu bratu, ki je pred par meseci umrl za isto

boleznijo. Toliko prizadeti rodbini Valentičevi naše iskreno sožalje!

Deželna hipotečna banka. — Kmetje so mislili, da je ustanovljena deželna hipotečna banka za to, da bo njim pomagala, ali če pojde tako naprej, kakor gre, se prične misliti, da je ustanovljena tudi radi tega, da se redijo od nje — klerikalne niče. V kuratoriju sedi tudi deželni poslanec **Janez Lapanja** iz Kobarida. Seja je vsak teden, in **Janez Lapanja** prihaja redno k sejam, ker se tako služi lepe, svitle kronice, in sicer v prav obilem številu. Lapanja je doma v Kobaridu, in ker prihaja vsaki teden v Gorico kimat, spat in se ženit, dobiva za svoj „trud“ pri seji in za dijete 3 dni (tako mu računajo) vsak teden 105 K. Leto ima 52 tednov; torej zasluži Lapanja kot „kurator“ deželne hipotečne banke na leto 5460 K. Ali sedaj razumete, zakaj je tako osaben ter zakaj se tako petelini po Kobaridu ter daje nauke drugim in jih kara?! Saj ima plačo kakor kak visok uradnik.

Lapanjo poznamo, da je velik ignorant ter da nikakor ne pritiče v kuratorij takega zavoda, kakoršen ima biti hipotečna banka, ali odkar so prišli slovenski klerikalci v deželni zbor, od takrat dalje volijo v vsa zastopstva, kamor pritiče tudi kak Slovenec po milosti Lahov, edinole klerikalne čučke, in čim večji nevednež je, toliko rajši ga sprejmejo, dobro vedoč, da bo lepo molčal. Plačujejo jih pa imenitno! Kaj pravi k temu vodstvo klerikalne stranke? Ali res ni imela ta stranka na razpolago nikakega drugega sposobnega moža, in sicer kje bližje, da je moral priti v kuratorij nevednež Lapanja. Slabo, jako slabo, ako ga nima! Tako pa stane ignorant Lapanja deželo na leto 5460 K, in na tem je sokriva klerikalna stranka, ker je pustila v kuratorij Lapanjo iz Kobarida, mesto koga drugega v Gorici ali bližini. Zavod je imel biti ustanovljen v korist kmeta, klerikalna stranka pa redi pri njem svoje niče. Ali je to delo za kmeta? S krvavečim srcem in z obupom zapušča slovenski zadolženi kmet, ker mu povedo, da mu ne morejo pomagati, prostore deželne hipotečne banke, slovenski deželni poslanec pa dobiva iz te banke teden za tednom po 105 K, kar znaša na leto 5500 K, in sicer za molk in kimanje. Kak razloček! Poraja se človeku misel, kakor da je ustanovljen tudi ta zavod le za izmolžanje že tako čez glavo zadolženega kmeta, pri čemur igrajo veliko vlogo tudi slovenski klerikalci!

Sedaj pa se to vprašanje: Ali je v pravem skladu z deželnimi financami, da se iz baš ustanovljenega deželnega zavoda izplačuje take dijete? Odgovor na to more biti le eden: Ne! Zato pa je tudi gotovo, da zavod pri takem gospodarstvu ne bo mogel vspevati na nikak način, ter ta bo mogla dežela zalagati iz drugih dohodov deficit pri banki, da more tako rediti tako klerikalno

niče, kakor je Lapanja. Za vse to, ti slovenski kmet, se imaš zahvaliti v glavnem klerikalcem. Ti puščajo, dasi stojijo na poklicanih mestih da delajo Lahi, kar hočejo; no, zato jih plačajo. Dokaz Lapanja! Klerikalcem je le za lastni žep. Da je le njihov žep poln, pa je dobro, ti „dobro ljudstvo“, pa molči, delaj in molči!

Volilci, ki ste volili klerikalne poslance, tu vidite, kaj ste privolili. Tudi vaša je krivda! Za kmete nič, za svoj žep vse — taka je parola klerikalnih mogotcev. Po tej se ravna. Le malce pomislite, kar smo tu napisali.

Trgovska in obrtna zbornica. — Kakor smo že sporočili, je bil na mesto g. Juretiča izvoljen svetovalec te zbornice g. A. Obersnel v Divaci. Na to naznanilo od strani zbornice je poslal g. Obersnel predsedništvu tako-le pismo:

Splošno predsedništvu

„Trgovske in obrtne zbornice“

v Gorici.

Z dopisom dne 23. decembra 1903. št. 4297 mi je naznanjeno izrebanje za vstop kot prvi član v „Trgovsko in obrtno zbornico“.

Toda z ozirom na eklatantno kršenje zakona v vsem volilnem postopanju, obrazloženem prav obširno v protestu od strani mojih goriskih tovarišev, ne priznavam veljavnosti sedanji zbornici, sestavljeni le s pomočjo samovoljnosti in brezpravja, zato tudi ne morem sprejeti časti, katero mi je naklonil zreb.

Sprejmite, velopostovani gospod predsednik, izraze mojega osebnega spoštovanja ter bilježem

udani

A. Obersnel.

Iz Devina. — Za otroški vrtec sta darovala „Zvan in Mirko“ 2 K. Živela onadva in posnemovalci!

Koncert Jaroslava Kociana. — V četrtek bo napovedani koncert tega velikega pa še tako mladega virtuozna na goslih, in sicer v gledališni dvorani v Gorici. Pričetek ob 8. uri zvečer. Kocian je umetnik svetovnega glasu ter je koncertoval že na Dunaju, v Londonu, na Ruskem z največjim vspehom. Kritike po raznih listih so polne hvale in občudovanja tega mladega umetnika. Kocian je rojen na Češkem l. 1883. Njegov oče je bil ljudski učitelj, ki je nadarjenega dečka že v 4. letu njegove starosti u. n. gosti. S 14. letom je stopil Jaroslav že v konservatorij, kjer si je v naglici pridobil srca vseh profesorjev, komaj pa je vstopil v svet, si je priboril splošno veljavo, in danes, ko je star 20 let, je umetnik svetovnega glasu.

Koncert bo torej brez dvoma velikanškega umetniškega užitka. Zato je pričakovati tudi prav obile udeležbe.

Vstopnice prodaja I. Wokulat v Rastelu, pred koncertom se bodo prodajale tudi pri blagajni.

(Dalje v prilogi.)

»Kaj naj to pravzaprav pomeni?« vpraša d'Artagnan, ki je pričel slutiti resnico.

»To pomeni, da sem se dal pri kupčiji prekaniti: šestdeset zlatov za konja, ki v jedni uri čisto lahko prehodi pet milj.«

D'Artagnan in Athos se spustita v smeh.

»Moj ljubi d'Artagnan,« pravi Aramis, »ne zameri mi preveč, toda sila kola lomi. Poleg tega zadene kazen najbolj mene samega, ker me je opeharil ta nesramni trgovec najmanj za petdeset zlatov. Ah, vidva silno čuvata svoja konja! Sama prihajata na konjih svojih slug in lepša konja pustita voditi ob roki in v kratkih dnevnih pohodih.«

V tem trenutku obstane pred njimi tovorni voz, ki ga je bilo že nekaj časa videti na cesti od Amiensa sem, in z njega stopita Grimand in Planchet s sedli na svojih glavah. Voz se je vračal v Paris, in slugi sta se zavezala, v povračilo, da ju vzame seboj, vzdrževati voznika tekom celega pota.

»Kaj naj pomeni to?« vpraša Aramis, ko je videl, kaj se je zgodilo. »Ničesar razun sedel?«

»Ali zdaj končno razumeš?« pravi Athos.

»Priatelj, napravila sta tudi tako kakor jaz. Instinktivno sem obdržal sedlo. Holà, Bazin, prinesi moje sedlo k onima teh dveh gospodov.«

»In kaj si napravil s svojim duhovnikom?« vpraša d'Artagnan.

»Moj ljubi, za prihodnji dan sem ju povabil na obed,« pravi Aramis; »mimogrede rečeno, imajo tukaj izborna vino; popolnoma sem ju opijanal; nato mi je župnik prepovedal, sleči uniformo, in jezuit me je prosil, naj mu izposlujem vsprejem med mušketirje.«

»Brez teze,« vzklikne d'Artagnan, »brez teze! Jaz zahtevam, da se teza opusti.«

»Izza tega časa,« nadaljuje Aramis, »sem živel

prijetno. Prišel sem pesem v jednozložnih stihih, sicer je to precej težavno delo, toda pri vseh stvarih je zasluga tim večja, čim večje so težkoče. Vsebinska je okusna, prečitam ti prvi spev, ki obsega štiristo verzov in traja jedno minuto.«

»Pri moji duši, moj ljubi Aramis,« pravi d'Artagnan, ki je sovražil verze skoro tako kakor latinščino, »pri moji duši, tukaj združuješ zaslugo težkoče z zaslugo kratkosti, in na ta način živiš v gotovosti, da ima tvoja pesem dve zaslugi.«

»Razun tega,« nadaljuje Aramis, »vejejo v nji samo plemenite strasti, o čemur se prepričaš. Ah, prijatelj, zdaj se vrnemo v Paris? Izborna, jaz sem pripravljen; zopet bomo torej videli tega ljubega Porthosa; tim boljše. Ali si pač moreta predstavljati, da sem močno pogrešal tega velikega tepca? On gotovo ni prodal svojega konja, za celo kraljestvo ne. Rad bi ga imel že pred svojimi očmi na njegovem konju in njegovem sedlu. Svest sem si, da bode tak kakor Veliki Mogul.«

Počakali so jedno uro, da si odpočijeta konja. Aramis je plačal svoj račun, spravil Bazina na tovorni voz k njegovima tovarišema, in napravili so se vnovič na pot, da poiščejo Porthosa.

Našli so ga manj bledega, kakor ga je videl d'Artagnan pri svojem prvem obisku, sedečega pri mizi, na kateri je bil pripravljen obed za štiri osebe, dasi je bil sam. Ta obed je sestajal iz dobrih mesnatih izbranih vin in izbornega sadja.

»Ah, za Boga,« pravi in ostane, »ravno o pravem času prihajate, gospodje: pravkar sem jedel juho, in lahko jeste z menoj.«

»O, o,« pravi d'Artagnan, »takih steklenic si ni osvojil Mousqueton z lassom, potem fricandeau in goveji filet...«

»Zopet postajam močnejši,« pravi Porthos, »zopet postajam močnejši; nobena bolezen ne slabi človeka tako kakor ta vražja zviltja; ali si si že kdaj zvil kak ud, Athos?«

»Ne, toda spominjam se, da sem v našem poboju v rue Ferou dobil rano, ki je imela po preteku štirinajst do osemnajst dni iste posledice.«

»Toda vse te jedi vendar niso bile pripravljene samo za te, moj ljubi Porthos?« vpraša Aramis.

»Ne,« odvrne Porthos; »pričakoval sem tri plemiče iz bližine, ki so mi pravkar odpovedali. Vi jih bodele nadomestovali, in pri tej zameni jaz ne bodem na slabšem. Holà, Mousqueton, stole, in prinesejo naj še enkrat toliko steklenic.«

»Ali veste, kaj jemo tukaj?« vpraša Athos za deset minut.

»Kaj, jaz za svojo osebo,« odvrne d'Artagnan, »jem kisle teletino s španskimi artičokami.«

»In jaz koštrunovino,« pravi Porthos,

»In jaz kokošje prsi,« pravi Aramis.

»Vsi se motite, gospodje,« reče Athos resno, »vsi trije jeste konjsko meso.«

»Proketo!« pravi d'Artagnan.

»Konjsko!« vsklikne Aramis z izrazom studa.

Jedini Porthos ne odgovori ničesar.

»Da, konjsko meso; ali ni res, Porthos, da jemo konjsko meso? Morda poleg celo konjsko odejo!«

»Ne, gospodje, sedlo sem obdržal,« pravi Porthos.

»Pri moji duši, vsi smo napravili jednako,« pravi Aramis. »Kakor da smo se dogovorili.«

»Kaj hočete,« odvrne Porthos »ta konj bi bil osramotil moje posetnike, in jaz jih nisem hotel ponižati.«

»Poleg tega je pač tudi tvoja vojvodinja še vedno v kopališču, ali ni res?« vpraša d'Artagnan.

Notarjem v Senočeah je imenovan notarski substitut g. Jak. Kogej.

Antonio Klobasa slepari po današnji „Gorici“, da ni bilo nikakega načelnega vzroka za razkol, ampak da sta ga vprizorila Gabršček in dr. Tuma. Kaj nič ne ve slepar Klobasa, da je „Prim. list“ javno povedal, da se je dr. Gregorčič spreobrnil? Svoj čas je vodil dr. Gregorčič akcijo in pisal proti kardinalu Missiji, potem pa mu je zlezel pod škofovski plašč. Nastala klerikalna stranka se je hitro oprijela ljubljanskih klerikalcev, in dr. Žilindra je hitro poslal denar za „Centrifugo“. Ali tega ne ve Klobasa? Ove, ampak ker hoče slepariti, govori, kakor mu kaže. Ne verjamemo, da je še kak razsoden človek v deželi, ki bi mu verjel, da je razkol le sad dr. T. in A. Gabr. Saj „Prim. list“ pogo-toma povdarja, da načela nas ločijo. In „Prim. list“ in „Gorica“ je vse ena klobasa. Ali kljubu temu se drzne A. K. tako grdo slepariti javnost.

Med duhovnimi gospodi. — Hud pesni boj se je bil koncem decembra med „Primorskim listom“ in listom „Il Popolo“. Duhovni gospodje so si bili prišli v lasce ter so se semtertje oštevali in si podtikali razne reči, da jih je bilo veselje videti v tem boju. Znano je namreč, da si znajo klerikalci seči prav pošteno v lasce med seboj ter se znajo pričakati še vse drugače nego z „liberalci“ in drugimi njihovimi nasprotniki. Na Tirolskem je tak boj v polnem cvetju...

Mi bi tega boja ne omenjali, če bi ne prihajala v poštev okolnost, da stoji za listom „Il Popolo“ višji cerkveni dostojanstvenik, za „Pr. listom“ pa možje, nekoliko nižji od njega. Ali kako so ga osteli, samega gospoda prosta! Ne oziraje se na prejšnja prerekanja, poglejmo le v „Prim. listu“, kjer pravi, da je drugi konec pravde. Tam pišejo med drugim, da ako bi dvomil pisec v „Il Pop.“, koga so mislili, ... vprašaj goriske vrabce ali pridik nam in mu posodimo za kratek čas čudovito zrcalo. Treba mu bode le na glas prečitati svoje vprašanje v „Pop.“ in potem v zrcalo pogledati. Tam dobi odgovor. ... V „Pop.“ se je reklo gosp. pri „Prim. listu“, da imajo klobuk iz stekla. Na to pravijo, da je njihov klobuk cel (ali res, g. dr. Andr.?), „vi pa ležite na tleh!“ Potem pišejo zopet: „V svoji bogati zalogi hranimo o zofistu dobro zadete fotografije iz raznih dob in različnih stališč. Kakor smo pa že rekli, porabili bomo te delikatnosti v sil!“ Tako so pisali proti samemu gospodu prostu, ki stoji za listom „Il Popolo“. Kar tikajo ga ter zahtevajo, naj vpraša goriske vrabce, in ponujajo mu čudovito zrcalo, v katero naj se pogleda on, sofist! Na tleh jim leži proš, v zalogi pa imajo o njem dobro zadete fotografije, in delikatnosti porabijo v sil! Gorje ti, ubogi proš, gorje!!

Nasega kmeta učijo velikega spostovanja duhovnikov, pa naj bo tak ali tak. Če

je še tako neroden, duhovnik je, svet mož. V vsem ga morajo slušati. Ali glejte njih! Vzdigli so se proti višjemu cerkvenemu dostojanstveniku ter ga osteli kakor kakega solskega paglavca, in celo delikatnosti hočejo pisati o njem. Hm, hm! In vendar je ta mož proš svete katoliške cerkve, ki nosi mitro, doktor svetega pisma, bivši semeniski profesor, mestni staršina, deželni poslanec, izvršten organizator klerikalne struje v Lahih itd. Vrh vseh tega pa kaže nanj — božji prst. V cvetoci moski dobi je že proš — prst-božji je pokazal nanj, in za škofijsko stolico v Tridentu je bil kandidat na drugem mestu. Prst božji je že kazal nanj, ali to pot se še ni povsem stegnil, bržčas pa se ne motimo, da pride trenotek, ko pokaže nanj v prvi vrsti ter bo sedanji goriski proš škof ali celo nadškof. Ej, ta prst božji! Kadar jim ni všeč pri „Prim. l.“, kar očitno pokažejo svojo nevoljo proti osebi, na katero je pokazal. Ko je bil imenovan nadškofom monsg. Jordan, so to kar na kratko omenili, in sedaj se izgovarjajo, da list ni imel nikakega urednika, ali ako bi bil prst pokazal na koga drugega, pa bi bili izdali slavnostno številko, in vsi bi bili hoteli biti takrat uredniki „Prim. lista“. Poznamo jih tičke!

Umevno, da nimamo namena, potegovati se morda za tega ali onega, marveč omenjamo te reči le radi tega, ker so preznačilne, in ker gospodom pri „Prim. listu“ ni slo v tem boju toliko za stvar, kolikor za osebo, po kateri so hoteli udariti. Priliko so izrabili mojstersko, ali nič jih ni strah in nič se ne bojijo kazni iz neba in božje strele, ker so se vzdignili na tak način proti višjemu cerkvenemu dostojanstveniku ter ga ošeskali v listu, ki ima biti poučljiv za slovensko ljudstvo. Ali so hoteli dati izgled ljudstvu, kako naj se bori proti neljubim duhovnim gospodom?! Najbrže premalo molijo, ali pa njihova molitev nič ne izda pri Bogu, da božji prst tako pogostoma kaže na druge, le na tiste ne, na katero bi ga oni radi obrnili. Odtod ta jezica, to znašanje nad višjim duhovnom, in odtod nimajo nič strahu pred peklom, jokom in skripanjem z zobmi! Taka strasila so le za kmeta. Oni imajo drugo vero!.. Ej, ti politikujoči nunci in pa ta prst božji!

Razglednice v prosepah vsesokolskega izleta v Ljubljani je založil „Sokol“ v Gorici. Gotovo je važno za vsakega sokolskega delavca, posebno pa za one obmejnih sokolskih društev, da se udeležijo tega pomembnega sestanka, kjer bo, prilika videti vspehe vsega dosedanjega sokolskega dela med Slovenci, kjer se nam bode pokazala natančno določena pot, vodeča do sokolskih ciljev in kjer se bomo navduševali za nadaljno naporno delo. — In da se bode mogel „Goriski Sokol“ vdeležiti tega važnega sestanka mnogoštevilno, je sklenil poleg tega, da napravi pred izletom veselico z veliko javno telovadbo skupno s „Solkanskim So-

kolom“, izdali sokolske razglednice. Razglednice so lično izdelane, opremljene s sokolskimi izreki, je šestnajst vrst in sicer deset predstavljajočih telovadbo vrste na orodjih, tri proste vaje in francoski boks, dve skupini in štiri alegorične. Ker je „Goriski Sokol“ založil zanje precejšno svoto — kar ni malenkost za društvo — in vendar prodaja razglednice tako ceno, da bodejo nabrali razprodajalci za br. društva lahko lepe svote v podporo izletnikom in ker so razglednice v vsakein oziru sokolske in vsestranske zadovoljujoče, apelujemo na brate „Sokole“, naj skrbje, da se bodo prodajale po vsej Sloveniji in ob vsaki priliki. — Sto komadov stane 5 kron. — Naročila sprejema načelnik brat Jos. Zadel. — Naročnino je poslati naprej ali se pošlje po povzetju, le br. sokolska društva dobe proti poznejšemu plačilu.

Še krème mu treba, potem ima vse. — Očka župan Pavlica v Rihembergu, oče dr. Andreja Pavlice, bi rad vse sam zaslužil ter vse sam snedel. Zdaj hoče imeti tudi krème, na ime sina; hoče se zaslužek ob gradnji železnice, dasi ima že drugod več kot preveč. Krém pa je v Rihembergu že tako preveč, še te nimajo kaj opavila, ali vse kaže, da glavarstvo dovoli to krème. Župan ima že tako vse v krempljih, sedaj hoče imeti še krème, češ: to jih bomo obirali, vsi bodo k meni hodili, vsi me potrebujejo. Krém pa je ob cesti 12 — torej bi bila nova županova prav nepotrebna in le v kvar drugim, ki so potrebni zaslužka. Ali so klerikalni veljaki in vlada res tako spojeni, da se jim dovoli vse, kar hočejo, pa če imajo pri tem tudi drugi škodo trpeti? Kaj takega vendar ni prav, in če je pravica, ne sme dobiti krème očka Pavlica. Je ne potrebuje ne on ne sin, ima drugega dovolj; le skodotelnost in požreznost zeneta Pavlica do tega, da se poteguje za krème.

Dr. Andrej Pavlica, ki je poln dobrih svetov za druge, bi storil prav, če bi podučil svojega nerodnega očeta, da tako počenjanje ni krščansko — seveda če ni sin istega mnenja, kakor oče!!

V „getu“ v Gradšču se je moralo vršiti nekako pohujsevanje, ker pred sodnika je bil klican 70-letni M. Sonson in deklica Marija Zilli. Obravnava se je vršila pri zaprtih durih, zaslišata bili kot prič dve deklici. Starca so obsodili na 6 dnij, deklico pa na 4 dni zapora. „Corriere“, ki stakne vsako otročarijo pri Slovencih, ne poroča o tem skandalu!

Vsled poledice je zdrnil voz gosp. Doljaka iz Solkana pri Rotinju pod pot, potegnili konje za seboj ter se prevrnili, da se je naloženo pohištvo vse poškodovalo. — O veliki poledici poročajo posebno s Krasa.

Oprošten. — Poročali smo o razbojniskih nemirih delavcev v Hudijužni, ko je bil glavni izzivalec vstreljen. V ponedeljek se je vršila obravnava, in med drugimi je bil obtožen tudi krémar gosp. Kavčič radi

pregreska po § 335. k. z. Toda bil je oprósčen, kakor drugače sploh ni bilo pričakovati. Čudimo se, da je bil sploh tiran pred sodnijo! — Zagovarjal ga je izborno in energično g. dr. R. Gruntar.

Nagloma umrl. — Iz Škrbine Strgar iz Čepovana, stanujoč v ulici sv. Antona. V Židovski ulici pred hišo št. 12. je padel na tla. Prenesli so ga v hišo, kjer pa je takoj umrl.

Konsur v Škrbini. — Iz Škrbine so nam sporočili pred kratkim, da nameravajo ustanoviti konsumno društvo z gostilno in prodajalnico jestvin. Kako mnenje imamo o konsumih, smo povedali že opetovano, in kaka usoda doletava taka društva po Kranjskem in Štajerskem, smo tudi že dostikrat obsirno poročali. Ali hočejo Škrbinci poskusiti vse to na svoji lastni koži? Radovedni smo, kaj bo.

Dezertor proti svoji volji. — Neki vojak tuk. 47. pešpolka se je bil nalezal „brica“ tako pošteno, da je prišel namesto v Gorico v — laški Videm. Tam seveda so začudeni gledali avstrijskega vojaka. Na kvesturi je izpovedal, da ni begunec, ampak da je bil pijan, in sam ne ve, kako je prišel v Videm. Iz Vidma so ga peljali v Benetke v avstrijski konzulat, ki ga je poslal po morju v Trst, kjer ga je zopet sprejela v svoje roke vojaška oblast.

V Reče napravi izlet dne 6. t. m. „Zidarsko in tesarsko društvo“ iz Ljubljane z zastavo. Dohod z vlakom na Volčjodrago ob 9. uri 36 m zjutraj; tam sprajem po tamburaškem in povskem društvu „Svoboda“ ter odkorakanje s Sokolsko godbo iz Prvačino na čelu v Renče.

„Svoboda“ priredi bratskemu društvu v čast banket, rad in po katerem bo godba, tamburanje in petje. Ob 3 $\frac{1}{2}$ popoldne prične ples. —

Dekle napadeno na cesti. — Neka mlada šivilja iz Dornberga, ki stanuje v ulici Orzoni, je bila napadena v petek zvečer na poti proti domu v ulici proti Soskemu mostu. Nagloma jo je prijel neki moski ter jo stisnil, ker je kričala, jej je utaknil prst v usta. Šivilja ga je ugriznila. V borbi se mu je končno izvila ter padla v jarek ob cesti. Prišla je na stanovanje vsa iz sebe. Reče je napadalec jak. Po tisti ulici in sploh tam okoli je mnogo premalo razsvetljave pa tudi premalo varstva.

V Štanjelu napravijo po odredbi železniskega ministerstva železnisko postajo daljšo in širšo, nego je bila v prvotnem načrtu. To pa radi namere, zgraditi sčasoma stransko progo iz Štanjela do Postojne.

Delavsko knjižico. Beda. — Delavcev sedaj kar mrgoli tudi po progji, ki se dela iz Gorice do Kanala. Razni jeziki, razne noše, pa tudi ljudje raznih značajev. Polcija v Gorici vodi točno kontrolo o vseh delavcih, ki so pri delu. Podjetniki morajo predložiti vse knjižice policiji, kjer se natančno preiščejo ter potem popišejo delavci. Polcija pa

»Še vedno,« odvrne Porthos. »Poleg tega je guvernier te pokrajine, jeden izmed plemičev, katere sem pričakoval danes k obedu, obračal po njem oči tako poželjivo, da sem ga mu podaril.

»Podaril!« vsklikne d'Artagnan.

»O, moj Bog, da, podaril; to je pravi izraz,« reče Porthos, »kajti brezdvomno je bil vreden stoinpetdeset zlatov, in oderuh mi je hotel dati samo osemdeset.«

»Brez sedla?« vpraša Aramis.

»Da, brez sedla.«

»Videli bodete, gospodje,« pravi Athos, »da je napravil Porthos še najboljšo kupčijo izmed nas vseh.«

Pri teh besedah postane ubogi Porthos predmet splošne veselosti, kateri se končno po svoji stari navadi pridruži mrmrajoče tudi sam.

»Na ta način smo torej vsi dobro preskrbljeni?« reče d'Artagnan.

»Izvemši mene,« pravi Porthos. »Meni se je zdejo špansko vino pri Aramisu tako dobro, da sem ga dal prinesiti šestdeset steklenic na voz k slugam: to me je posušilo popolnoma.«

»In jaz,« pravi Aramis, »sem podaril poslednji novič cerkvi v Montdidierju in jezuitom v Amiensu; poleg tega sem se zavezal, da izvršim neke stvari, kar sem moral tudi storiti; a da vam povem kratko, gospodje: plačal sem za vas in za se maše, ki porosijo na nas brezdvomno velik blagoslov.«

»In mislite, gospodje,« pravi Porthos, »da moje zvitje ni veljalo ničesar? In to brez ozira na Mousquetonovo rano, zaradi katere je moral prihajati zdravnik dvakrat na dan. Zahteval je od mene za to obiske dvojno plačo, pod pretvezo, da si je pustil tepec Mousqueton vstreliti krogeljo v del telesa, katerega sicer ne kažemc lekarnarjem; tudi sem mu zdaj

izrečno zapovedal, da se ne sme nikdar več izpostavljati takim ranam.«

»Glej, glej,« pravi Athos, nasmehnivši se d'Artagnanu in Aramisu, »vidim, da si se pokazal velikodušnega proti ubogemu mladeniču; to je znamenje dobrega gospodarja.«

»Kratko,« nadaljuje Porthos, »ko poplačam vse, mi ostane še kakih trideset tolarjev.«

»In meni kakih deset pistol,« pravi Aramis.

»Glej, glej,« pravi Athos, »zdi se mi, da sva midva Kreza cele družbe. Koliko ti še ostaja od tvojih sto pistol, d'Artagnan?«

»Od mojih sto pistol? Pred vsem sem jih dal petdeset tebi.«

»Misliš?«

»Seveda.«

»Da da, res je, spominjam se.«

»Potem sem jih plačal šest krémarju.«

»Kako nesramen je ta krémar! Zakaj si mu pa dal šest pistol?«

»Saj si mi rekel ti sam, naj storim tako.«

»Res, jaz sem mnogo predober. Kratko, koliko ti je ostalo?«

»Petindvajset pistol,« odvrne d'Artagnan.

»In meni,« pravi Athos ter potegne iz žepa nekoliko drobiža, »meni...«

»Tebi nič.«

»Pri moji duši, ali vsaj tako malo, da se ne splača prišteti k celoti.«

»Torej preračunimo, koliko imamo vsi skupaj.«

»Porthos?«

»Trideset tolarjev.«

»Aramis?«

»Deset pistol.«

»In ti, d'Artagnan?«

»Petindvajset.«

»To je skupaj?« pravi Athos.

»Štiristopetindeset frankov,« reče d'Artagnan, ki je računil kakor Arhimed.

»Po svojem prihodu v Paris jih bomo imeli razun sedel še štiristo.«

»Toda naši služabniški konji?« pravi Aramis.

»No, za štiri služabniške konje dobimo čisto lahko dva konja za gospode, za katere bomo srečkali. Štiristo frankov je tudi polovična svota za jednega, in vse, kar dobimo potem po svojih žepih, poverimo d'Artagnanu. Ta ima srečno reko in mora igrati s tem v prvi igralnici.«

»Jejmo torej,« opomni Porthos, »sicer nam omrzne.«

Štirje prijatelji, zdaj že nekoliko bolj pomirjeni glede svoje bodočnosti, so jedli z izbornim tekem ter pustili ostanke gospodom Mousquetonu, Bazinu, Planchetu in Grimandu.

Ob svojem povratku v Paris je našel d'Artagnan v svojem stanovanju pismo gospoda de Trévillu, ki ga je obveščalo, da ga je kralj na njegovo prošnjo milostno sprejel med mušketirje.

Ker je bilo poleg želje, najti gospo Bonacieux, za d'Artagnana to vse, po čemur je hrepenel na svetu, je vedno k svojim tovarišem, katere je zapustil šele pred pol ure, ter jih našel v veliki žalosti in skrbeh. Zbrali so se pri Athosu na posvetovanje, in to je bilo vedno znamenje, da so se pripetili dogodki velike važnosti.

Gospod de Trévillu jim je dal javiti, naj se takoj opravijo za vojno, ker je namen Njegovega Velikanstva, oditi prvega maja v vojno.

Štirje filozofi so se pogledovali zelo obupno: z ozirom na vojni red ni poznal gospod de Trévillu nikake šale.

je pri tem konstatirala že večkrat, da je kaka knjizica ponarejena ter da delajo tudi s knjizicami na druga imena. Ko je bil neki delavec zvedel, da so pridržali njegovo knjizico na policiji, jo je popihal kar nemudoma, niti plačila ni počakal. Slaba vest ga je gnala proč.

Neprestano slabo vreme pa je bilo spravilo nekatere reveže-delavce tako nizdol, da niso imeli kaj jesti ter so trgali po njivah „berzote“ ter jih jedli surove — za praznike!

Izpred sodnje. — Carlo Zotti je 23. letni Leh iz kraljestva. Sedaj je delal Podbrdom. Obtožen je bil, da je l. 1898. ponaredil svojo delavsko knjizico ter jo rabil doslej. Dobil je 10 dni zapora.

Brata Iv. in Fr. Dilena iz Mose sta bila obtožena teške telesne poškodbe in prestopka proti varnosti življenja, ker sta v gostilni ranila nekega Fr. Marega, zadela pa tudi v prsi pri metanju kczarcev T. Medeota. Bila sta obtožena radi prestopka Iv. na 3, Fr. pa na dva tedna v ječo.

25 let stari radi tatvine že kaznovani Al. Nemeč iz Vrtojbe je bil obtožen, da je ukradel 11. okt. uro za 12 K. Al. Križniču. Tatvino je obstal ter dobil za njo 7 mesecev ječe s postom vsak mesec.

Pavšin Ant. iz Robedišča je bil obtožen javnega nasilstva, ker je proti poljskemu čuvaju, ki je pregnal njegove koze s prostora, na katerem se niso smele pasti, vzdignil sekiro. Obsodili so ga na 4 mesece ječe s postom in trdim ležiščem vsak mesec.

Obštinske volitve v Ločniku so skončale tako, da so zmagali klerikalci. Ločnik je laška, potujčena občina. Sicer je še dosti zavednih Slovencev v ločniški občini, ali da bi prišli še kedaj do kake veljave v občinskem zastopu, to je menda izključeno. Zato je pač edino prav le to, da se Slovenci ne mešajo v tamkajšnje občinske volitve, ker njihovi nasprotniki so laški liberalci toliko, kolikor laški klerikalci. Od nikakega izmed njih nimajo pričakovati ničesar, seveda pred vsem ne kakega zastopnika v starasinstvu. Ali kljub temu so posegli v zadnje volitve tudi Slovenci in bržčas odločili, da se je nagnila zmaga na klerikalno stran. Slovenska nunca v Podgori in Števerjanu sta gibala in pridigala, da je bilo kaj, tako pač bila pridna, kakor so ob volitvah pridni. naši politikujoci nunci, zlasti se je pehal prosluli podgorski pridigar. Zmagali so klerikalci. Ali kaj imajo Slovenci od tega? Ali so jim kaj obljubili? Nič. Ali so jim dali kakega starasino? Nobenega. Čemu torej so se pehali za furlanske starasine? Ali je bila vera v nevarnosti? Menda ne!

Slovenski volilci v mešanih občinah, spametujte se vendar ter ne hodite delat tlako politikujocijem nuncem in furlanskim reakcijonarcem, in to še brez vsakega plačila! Pamet, pamet!

Bratno društvo „Zarja“ v Koprivi vabi k letnemu občnemu zboru, ki se bo

vršil dne 10. jan. t. l. točno ob 1. uri pop. v društveni sobi.

Bratno in pevsko društvo „Čaven“ v Skriljah vabi k občnemu zboru, ki bo dne 10. t. m. v društveni sobi ob 3. uri pop. z dnevnim redom po pravilih.

Pozabil je nekdo tobačno dozo na Silvestrovo v hotelu pri „Jelenu“. Oglasiti se je v naši tiskarni

Klobuk se je zamenil v kavarni „Central“ pretekle Božične praznike. Klobuk je črn ter ima zarezo čez sredo. Kdor ga je zamenil, naj se oglasi v naši tiskarni.

Zlato zapetelco je naša sobarica hotela „pri zlatem jelenu“ ob vhodu z ulice. Zapetelca je lepa in se ceni na 40 K. — Kdor jo je zgubil, naj se oglasi pri hišniku g. Mahničju.

Plinov motor, ki je služil doslej v naši tiskarni, je na prodaj. Moči je za pol-drugo konjsko silo. Je še skoro nov. Oddamo ga za manj kron nego je stal goldinarjev.

Stanovanje sredi mesta za večjo rodobino se takoj odda v najem. Več v upravnistvu.

Razgled po svetu.

Biskup Strossmayer. — Z radostjo citamo v reskem „Novem listu“ brzojavko iz Djakova, ki naznanja: Biskup je okreval popolnoma in se počuti izborno. Na novega leta dan je vsprejemal čestitke ter je bil jako dobre razpoložen.

Trgovinska pogodba z Italijo. — O tej trgovinski pogodbi se sedaj mnogo piše in govori. Gotovo je to, da je šla avstrijska vlada na roko Italiji, ker je le mogla. Klavzule za sedaj ni mogla pustiti, ker bi to vzbudilo preveč hrupa po državi, ali zatekla se je k drugi zvižati. Navidezno je izjavila vlada, da klavzule ni več v provizoriju, ali pustila pa je ta mesec prost za uvoz vina iz Italije po stari carini. Italija je s tem popolnoma zadovoljna. Le do 20. decembra l. l. se je uvozilo iz Italije v Avstrijo 1,300.000 hektolitrov vina, koliko pa se ga uvozi še v času provizorija? Brezdvomno prav obilo, ker je vse na delu za izvažanje vina v Avstrijo in Ogrsko ter je dala italijanska vlada celo svoje ladije v tako svrhu na razpolaganje. Res, da se je v zadnjem času izvozilo iz naše države mnogo lesu in konj, ali ta izvoz od daleč ne dosega uvoza vina iz Italije. Toliko ga je uvoženega, da ga nimajo več kam spraviti, pa tudi toliko, da ga bo dosti za par let. Sedaj je tako, in Italija je s tem zadovoljna — do oktobra se pa že zopet dobi modus, po katerem se bode dalo zopet uvažati v Avstrijo pod ugodnimi pogoji! Trozveza, prijateljski odnosi s sosedi, niso v preveliko korist avstrijskim državljanom!

Obštinske volitve na Koroškem in Nemci. — Zadnji mesec so se na Koroškem v raznih krajih vršile občinske volitve.

Slovenecem se je posrečilo, da so zmagali v različnih občinah velikovskega okraja. To je Nemce zelo vznemirilo. „Grazer Tagblatt“ se je zaradi teh zmag razjokal v posebnem članku in bodri svoje pristase, naj delajo, dokler je čas, sicer bo velikovski mandat za Nemce izgubljen. Pri tem je rečenemu listu uslo priznanje da je Nemcem pri zadnjih volitvah, pri katerih so nam vzeli velikovski mandat, jako mnogo pomagalo, da so bile razne slovenske občine v njihovih rokah.

Velika tatvina na pošti. — Na glavno pošto v Rimu sta se ulihotapila dva malopridneža preoblečena za poštna uradnika ter odnesla vrednostnih papirjev za 300.000 lir.

Po požaru v Čikagu. — Javlja se iz Čikaga 3. t. m.: Ker se bori od 150 težko ranjenih kakih 30 s smrtjo in ker se je danes še mnogo mrtvih trupel našlo, računa se število mrtvih, oziroma onih, ki najbrže umrejo, na osem sto. Javlja se iz Čikaga: Požar v gledališču je provzročil tako vznemirjenost v mestu, da je nastala v restavraciji Broadway, ko se je zraven vozil neki gasilec, taka panika, da je vse bežalo ven in da so pri tem razbili steklena vrata. Newjorski požarni poverjenik je izjavil, da se more čičaska katastrofa ponoviti vsaki dan, ker da so skoro vsa gledališča zidana brez oziranja na zakonite predpise in da občinstvo ne podpira oblasti v provajanju naredeb. — Lastnik Chase-gledališča v Washingtonu je aretiran, ker to gledališče ni dovolj zavarovano za slučaj ognja.

Rusi in Japonci. — V Berlinu in v Parizu se vsprejemajo zelo skeptično vznemirljive vesti iz Londona, po katerih se smatra vojna neizogibnom. Upa se se vedno, da se konflikt poravna mirnim potom. — Nemški cesar se je izrazil nasproti generalu Hollmanu, da upa, da se ne bo rušil mir v vzhodni Aziji. Oboroževanje Rusije in Japana da so samo mere opreznosti, ki pa ne smerajo na vojsko. Brzojavka iz Tokija poroča, da se širijo vesti, da je namen pričakovanega odhoda japonske eskadre pod poveljstvom admirala Raminura-Leheha ta, da zasede Masampho. Poučeni krogi dvomijo, da se bo storil tak korak. Reuterjeva pisarna je ovlaščena od japonske strani potrditi v polnem obsegu vest ruske brzojavne agenture, da ni Japonska stvila nobenih pogojev Rusiji z ozirom na določen rok za odgovor na zadnjo japonsko noto. Dvanajst mornaričnih inženirjev je dobilo od japonske vlade poziv, da se takoj vkreajo za Japonsko. Tajnik državnega departementa je dobil od deveterice zastopnikov združenih držav v inozemstvu, med njimi tudi od onega na Japonskem, neslužbeno poročilo, po katerem da vlada v službenih krogih mislje, da se lahko izgubne rusko-japonski vojski.

Primankljaj v tržaški bolniški blagajni. — Okrajna bolniška blagajna v Trstu je imela v prvih 10 mesecih preteklega leta primankljaja 140.000 kron. Mestni magistrat je vsled tega v sporazumu z namestništvom

sklenil, da se prispevki, ki jih plačujejo zavarovanci, letos zvišajo za 4%. Primankljaj se opravičuje z nenavadno velikim številom bolnikov!!

Kako se Menelik zabava. — Absinski „cesar“ Menelik, ki je zaslovel izza vojne z Italijani, in ki trdi, da izvira iz modrega Salomona in kraljice Sabe, se je začel zabavati po starorimskih običajih. Nedavno je prisel v njegovo prestolnico neki grški zdravnik s svojo nenavadno lepo mlado ženo. „Cesarju“ je žena dopadla ter si jo je dal pripeljati v svoj dvor. Drugo jutro so našli pred Meneliko spalnico grozno razmesarjeno mrtvo truplo zdravnikovo, ki je hotel svojo zaplenjeno ženo s silo rešiti.

Princezinja Matilda — Tržačanka. Vest iz Pariza so sporočile, da je tamkaj umrla princezinja Matilda. Pokojnica je bila sestričina cesarja Alojzija Napoleona in je bila rojena leta 1820 v — Trstu, v vili Necker. Tam je živel nje v vestfalskega prestola pahnjeni oče Jeronim Napoleon. Živel je v prognanstvu pod imenom grof Montfort.

Sarafov o Macedoniji. — „Temps“ je priobčil razgovor z macedonskim vodjo vstave Sarafovom. Sarafov je izjavil: „Mi izročimo svoje puške francoskemu ali italijanskemu polkovniku, ne pa ruskemu ali avstrijskemu. Macedonija naj se razdeli v sekcije, katerih vsako naj zasede ena izmed šestih velesil. Vpelje se naj federalistični sistem, okoli katerega se naj priklopi velika balkanska zveza. Srbija, Rumunska, Grška in Črna-gora naj se spoje z Macedonijo v državo, ki bi stela do 15 milijonov prebivalcev in pol milijona vojakov“. Nadalje je izpovedal, da na spomlad vstaja znova napoči, a obenem izbruhne tudi armenska vstaja. Razen tega korakali bodeta najbrže tudi Srbija in Bolgarska. Končno pa tudi avstro-ogrške čete v Novem Bazarju čakajo le na to, da odkorakajo v Staro Srbijo.

Reorganizacija orožništva v Macedoniji. — Častniki avstro-ogrške armade, ki se prostovoljno javijo za vstop v turško orožništvo za Macedonijo, se pomaknejo v turški službi takoj pri vstopu za eno šaržo višje, docim ostanejo v avstro-ogrski armadi za tri leta na dopustu ter obdrže svoj čin za avanziranje. Le ako bi ostali v turški službi nad tri leta, se v avstro-ogrski armadi izbrisejo. Tudi podčastniki, ki se za turško orožništvo prostovoljno javijo, dobe posebne pogoje in dosti ter se takoj izpuste v aktivne službe.

Književnost.

Zlatorog. — Narodna pravljica izpod Triglava. Ljubljana 1904. Založil L. Schwentner. Cena K 1'60, po pošti K 1'70. Sloveči naš pesnik Askerc je obdelal znano narodno pravljico o Zlatorogu v lepih, blagodonečih stihih. Lepo zanimivo berilo. Toplo priporočamo.

»Kako visoko cenite bojno opravo?« vpraša d'Artagnan.

»Ah, o tem ni niti govoriti,« odvrne Aramis. »Pravkar smo računili s špartansko varčljivostjo, in vendar pride na moža še petnajst sto frankov.

»Štirikrat petnajst je šestdeset, to se pravi šest tisoč frankov,« pravi Athos.

Po mojem mnenju,« pravi d'Artagnan, »bi mogel, shajati vsak s tisoč franki. Seveda ne govorim kot Špartanec, ampak kot prokurator...« Beseda „prokurator“ vzbudi Porthosa.

»Stoj, jaz imam neko idejo!« pravi.

»To je že nekaj; jaz nimam še niti sence kake ideje,« pravi Athos hladno. »Toda d'Artagnana je čast, da je od zdaj naprej jeden izmed naših, napravila popolnoma neumnim. Tisoč frankov! Povem vam, da jih jaz sam za svojo osebo rabim dve tisoč.«

»Štirikrat dve je osem,« pravi Aramis; »za svojo opravo, od katere sedla seveda že imamo, potrebujemo torej osem tisoč frankov.«

»Več,« pravi Athos, ko odide d'Artagnan, ki se je šel zahvalit gospodu de Tréville, in zapre za seboj vrata, »več nego toliko je vreden ta lepi demant, ki se blesti na prstu našega prijatelja. Kaj vruga! D'Artagnan je predober tovariš, da bi pustil v zadregi brate, če nosi na svojem sredincu odkupnino, s katero bi mogel rešiti kralja.«

XXIX.

Iskanje oprave.

Izmed štirih prijateljev je skrbela oprava najbolj d'Artagnana, dasi mu je bila kot gardistu mnogo cenejša kakor mušketerjem, ki so se šteli k visokim gospodom; toda naš mladi Gaskonec je imel, kakor je bilo že mogoče videti, previden in skoro lakomen

značaj ter je bil ob jednom — nasprotstva si je težko razlagati — tako nečimern, da je mogel glede tega tekmovali skoro s Porthosom. S to skrbnostjo in nečimernostjo je združeval d'Artagnan v tem hipu manj sebičen nemir. Kljub vsemu poizvedovanju po gospej Bonacieux ni izvedel o nji popolnoma ničesar. Gospod de Tréville je govoril zaradi nje s kraljico; kraljica ni vedela, kje je mlada drobnarica, in je obljubila, da bode dala poizvedovati po nji. Toda ta obljuba je bila zelo negotova in d'Artagnana ni nikakor pomirila.

Athos ni zapustil svoje sobe; sklenil je, da ne napravi niti koraka z namenom, preskrbeti si opravo.

»Ostaja nam še štirinajst dni,« je rekel svojim prijateljem; »dobro torej, če tekom štirinajstih dni ne dobim ničesar, ali bolj rečeno, če me nihče ne pride iskat, pričnem, ker sem predober katoličan, da bi se vstrelil, s štirimi gardisti Njegove Eminence ali z osmimi Angleži boj ter se bom bil tako dolgo, da me jeden izmed njih umrti, kar pri njihovem številu ne more izostati. Potem se poreče, da sem umrl za kralja, da sem izvršil svojo dolžnost, ne da bi rabil še skrbeti za opravo.«

Z rokami na hrbtu in kimáje z glavo, je hodil Porthos gori in doli po sobi ter neprestano ponavljal: »Držati se hočem svoje ideje.«

»Aramis, poln skrbij in slabo friziran, ni rekel ničesar.

Iz teh žalostnih posameznostij je mogoče izprevideti, da je v krogu prijateljev vladala pobitost.

Sluge so delili kakor Hipolitovi konji žalost svojih gospodarjev. Mousqueton je nabiral skorje kruha; Bazin, ki se je zanašal vedno na zunanjo pobožnost ni več zapustil cerkva; Planchet je gledal, kako so letale muhe, in Grimand, ki ga splošna sila ni mogla

pripraviti do tega, da bi prelomil molk, ki mu ga je naložil njegov gospod, je vzdihoval, da bi omečil kamen na cesti.

Trije prijatelji — kajti kakor omenjeno, je Athos sklenil, da ne napravi niti koraka za svojo opravo — trije prijatelji so odhajali z doma na vse zgodaj in se vračali šele zelo pozno. Blodili so po cestah in gledali po tlaku, če ni kdo, ki je hodil todi pred njimi, izgubil kake mošnje. Tako skrbno so gledali na tla, da bi bil človek mislil, da zasledujejo kako sled. Kadar koli so se srečali, so se spogledali žalostno, kakor bi si hoteli reči: »Ali si kaj našel?«

Ker je prišel Porthos prvi na neko idejo in se je je trdovratno držal, je bil tudi prvi, ki je prišel z dejanji. Kajti mož čaranja je bil ta častitljivi Porthos. Nekega dne je opazil d'Artagnan, da je krenil proti cerkvi Saint-Leu, ter mu instinktivno sledil: stopil je na ta sveti kraj, navihavši si svoje brke in pogladivši si svojo brado, kar je vedno kazalo, da ima najdržnejše namene. Ker je bil d'Artagnan tako previden, da je ostal skrit, je mislil Porthos, da ga nihče ne opazuje. D'Artagnan je vstopil za njim; Porthos se je naslonil na stebel, in d'Artagnan, še vedno neopažen, na drugega.

Baš se je vršila neka propoved, in vsled tega je bila cerkev dobro obiskana. Porthos je porabil priliko in se zaljubljen oziral po ženskah. Mousquetonovo prizadevanje je imelo vseh, da Porthosova zunanost ni razodevala njegove notranje pobitosti; njegov klobuk je bil pač nekoliko slab, njegovo pero je pač nekoliko izgubilo barvo, njegovo vezenje je bilo pač nekoliko madežasto in njegove čipke na robih natrgane; toda v polsenci se izgubile vse te malenkosti, in Porthos je bil še vedno lepi Porthos.

(Dalje pride)

Zahvala.

Podpisani odbor bralnega društva „Svoboda“ v Staremselu izreka tim potom g. Mihi Skočirju, c. kr. stotniku v pokoju, najiskrenejšo zahvalo za društvu podarjene razne knjige, katerih je nad 30 kg.

V Staremselu, dne 1. jan. 1904.

Odbor
Bralnega društva „Svoboda“
v Staremselu.

„Die Freisinnige Zeitung“

je socialno-prostomisleče mlado-avstrijsko glasilo, ki zastopa politično konsolidacijo in gospodarsko prerobenje Avstrije na podlagi narodne, verske in socialne jednakopravnosti vseh državljanov. V domači politiki zastopa list političen in socialen

napredek,

v zunanji pa brani in množi politično in gospodarsko moč države. List „Freisinnige Zeitung“ ni namisljeno liberalen, ampak stremi po sporazumljenju istinito prostomislečih elementov vseh narodov in stanov države.

Letna naročnina po pošti znasa: za Avstro-Ogersko 12 kron; za Nemčijo 12 Mark.

Administracija lista „Die Freisinnige Zeitung“
Dunaj, IX. Perzellengasse 50.

Na zahtevo se pošlje list zastoj na ogled.

Odprto pismo.

Gospodu lekarničarju

K. Germanu

v Belovaru (Hrvatsko.)

S pomočjo Vaše življenske esence sem popolnoma ozdravil od-svoje dolgoletne bolezni, za kar se Vam tem potom najsrčnejše zahvaljujem ter dajem splošno na znanje, da je Germanova življenska esenca najbolje zdravilo za bolezni v želodcu in proti hemoroidom (zlati žili).

Prosim še 6 steklenic za svojega prijatelja.

Spoštovanjem se zahvaljujem

Ante Gregorič

c. kr. poštni poduradnik.

V Trstu, dne 11. dec. 1903.

Gorica ♦ Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in tuja vina. Izvirno pilzensko „prazdroj“-pivo.

Veliko zalogo isterskega vina

Fran Macarol - Sežana

Izvrsten nadomestil kraškega terana, kakor tudi vseh vrst isterskih vin.

Cene nizke postrežba točna.

Razpošilja se na vse strani.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo pogasiti samo s

Smekalovimi
brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani vodo vlečejo in mečejo. V vsakem položaju delujejo kretanje brizgalnice nepotrebno!

R. A. Smekal
Zagreb,

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sekalk in gospodarskih strojev.

11 129 odlikovanj 11

Doslej je izšlo v zalogi

„Goriške Tiskarne fl. Gabršček“

v Gorici

7 knjig „Denca slovanskih povestij“

■ ■

- I. knjiga: 1. Figura. — 2. Iz križarskih bojev na Poljskem. — 3. Slepčovodja. — 4. Slika iz gladnih let. — 5. Slovaške slike. — 6. Ada. 7. Očenaš. — 8. Sovražnik. — Cena K 1.—
- II. knjiga: 1. Mati in sin. — 2. Vsakdanji dogodki. — 3. Ded Liben. — 4. Sanjarije in resničnost. — 5. Na brodu. — 6. Zlatija, vojaška nevesta. — 7. Žyvila ali moč domovinske ljubezni. — 8. Črnogorski stotnik. — 9. Odrtnik. — 10. O Hiljakih. — Cena K 1.—

- III. knjiga: 1. »Prokleti ste...!« — 2. »Kadar pridem z vojne!« — 4. Pomladni mrzci. — 5. Slike. — 6. »Narodne pripovedke«. — Cena K 1:20

- IV. knjiga: 1. Rusinja. — 2. Prve rože. — 3. Mala igra. — 4. Stara pustinja. — 5. Maščeval se je. — 6. Jetnikovi otroci. — Cena K 1:20

- V. knjiga: 1. Lux in tenebris lucet. — 2. Moč ljubezni. — 3. Že zopet. — 4. Glasovi iz groba. — 5. Noč v gozdu. — 6. Izdajalec. — 7. Gozd šumi. — 8. Dva huzarja. — Cena K 1:20

- VI. knjiga: 1. Črtice z ogljem. — 2. Ta tretja. — 3. Poroka po pomoti. — Cena K 1:20

- VII. knjiga: 1. Bolnik. — 2. Dež. — 3. Svetla prikazen. — 4. Pripovedka o ošabnem Ageju. — 5. Stari oče Zahar. — 6. Gorolomov. — 7. Strašna osveta. — 8. Dva sina. — 9. Zakaj? — Cena K 1:20

»Vence slov. povestij« prináša prevode iz ruščine, poljščine, češčine, slovaščine in srbohrvaščine. — Izhaja v nedoločenih rokih.

Rdor naroči po pošti, naj pridene 10 vln. za poštino.

Pošilja se jedino po povzetju ali naprej poslanim zneskom.

Na zahtevanje pošiljamo cenik naše književne zaloge.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu se naznanja, da se bode prodajal od novega leta naprej smodnik na drobno samo v prodajalnici Via Boschetto št. 7 in sicer vsak dan razun nedelje in praznika od 9—12 predpoldne. Na debelo se bode prodajal smodnik v velikem skladišču ob Soči samo ob pondeljkih in četrkih od 12—2 popoldne. Pri naročilih od 500 kg naj se blagovoli poslati znesek naprej.

C. in kr. glavna zaloga smodnika.

Sprejemem notarskega uradnika večšega zemljejknjižnih poslov.

Karol Čibej

c. kr. notar.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporočata vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporočata se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Kerševani & Čuk

v Gorici

v ulici Riva Castello šte. 4 (konec Raštolja.)

Priporočata slavn. občinstvu iz mesta in z dežele

svojo mehanično delavnico, zalogo šivalnih strojev in dvokoles iz tovarne „Puch“ ter drugih sistemov.

Sprejemava vsako popravo in rekonstrukcijo bodisi šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Vsako popravo, šivalni stroj ali dvokolo jamčiva.

Z ozirom na najino dolgoletno skušnjo, zagotavljava, da so izdelki najine zaloge najboljše vrste in trpežni, ter izvršuje vsako popravo bodisi šivalnih strojev ali dvokoles točno in dovršeno.

Posojujeva tudi dvokolesa.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko ž p. a. k. Kneippa in z imenom Kathreiner ter se skrbno izogibajte vseh manj vrednih posnemkov.

G. II/b

Zahtevajte

moj ilustrovani cenik z več kakor 500 podobami od ur, zlatih, srebrnih in muzikalnih predmetov, katerega pošilja zastoj in poštino preste

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša
Most št. 249. — (Češko).

C. kr. notar

Dr. Marij Pascoletto

otvori svojo pisarno 4. januarja 1904.

v hiši št. 9. I. nad. v ulici Vetturini (bivša pisarna pok. notarja Jos. Kavčiča.)

Eksport **Mizarska zadruga** Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva

vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

SLAVIJA⁶⁶

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačana odškodnine in kapitalje: 75,000,000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%, s ½% uradnino. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Članov 1553 z deleži K = 129.026. — Hranilne vloge 1.479.006-70. — Posojila 1.443.030-10. — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Rezervni zalog 68.050-90.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

V Ameriko potujoči

naj se blagovolijo obrniti na

Agenturo Zwilchenbart

v Buchsu ali Baslu (Švica)

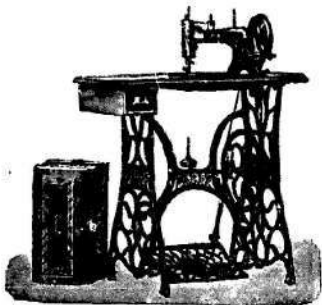
Havre - New York.

Vožnja čez morje samo 6 dni.

Na vsako vprašanje daje se kretom pošte in brezplačno odgovor in pojasnila.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najbolji.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, ki navadno niti ne ve kaj je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši več kot 20-letni poskušnji raznih tovarniških strojev se prepričali, da so res Pfaffovi šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s Pfaffovim.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno brezšumno.
Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.
Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravi za umetno vezenje (reklamiranje) ter se ponujajo brezplačno.
Pfaffovi šivalni stroji prekosiyo na dobroti vsako tovarno. Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati Pfaffove šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio štev. 1

SAUNIG & DEKLEVA.

Popravišalulca šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%, — večje stalne, naložene najmanj na jedno leto, po 5%. — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posojila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanj

Zadružniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 31. avgusta 1903:

Deleži: a) podpisani	K 1.210.300-—
b) vplačani	405.188-—
Dana posejila	1.631.164-—
Vloge	1.203.438-—

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

prilporeča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
istarskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske carnarine v so-litih od 5% strov naprej. Na zahtevu pošilja tudi uzorke. Gene zmerne. Postrazba poštana.

Naznanilo preselitve.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu iz mesta in z dežele, da je

preselil svojo gostilno

iz Gosposke ulice št. 19

v ulico Municipio št. 9.

Svojim rojakom se toplo priporoča udani

Fric Šimenc,
gostilničar.

Naznanilo.

D. Zalaznik, Kanfanar, preskrbuje že več let vinskim trgovcem in gostilničarjem nakup vina in pošilja tudi malim odjemalcem naravnna istrijska vina po nizki ceni.

Stvarna pojasnila brezplačno. Narodna gostilna z prenočiščem v lastni hiši nasproti postaji.

Pokusite jih

in prepričali se bode, da so postale Ilirske testenine — ne vsled reklame, temveč vsled posebno finega okusa, redilnosti in jednostavne priprave priljubljene v vseh slojih.

Pazite na napis Ilirske testenine!

!!! POZOR !!!

Vsem, kateri bolehalo na želodcu in težkej prebavi, daje gotovo pomoč in povrača zrušeno zdravje

jedino pristna

Germanova zdravilna življenjska esenca,

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh žel-dčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krč itd. Germanova zdravilna življenjska esenca pomaga proti jeternim in sleznim boleznim, proti hemoroidam, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi.

Germanova zdravilna življenjska esenca odganja zastalo vetrove in neznozne gliste, a onim, kateri povrača izgubljen tek in voljo do jedi, donasa mnogo za okrepitve telesa!

Germanova zdravilna življenjska esenca pomagala je že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadjali niso.

Germanova zdravilna življenjska esenca pripravlja se iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prjetnega okusa, tako da va lahko uživajo tudi občutljive osebe, žene in otroci, kateri drugih zdravil jemati ne morejo.

Cena steklenici 1 K 40 vin, s pošto se ne pošilja menj nego 2 steklenici, za vozni list in odpravo 40 vin, več, in to samo po povzetju ali v naprej doposlanem znesku.

Glavna zaloga kamor naj se vse naročbe naslovljajo

Lekarna „pri črnem orlu“ K. German v Belovaru, Hrvaško.

Znamenje pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Ljeka na „k črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato išči izključno pravo Germanovo zdravilno življenjsko esenco, in ako se ti ponuja druga, navadno bolja ali ravno tako dobra, ne vzemi jo, ako jo tam ne dobiš — naroči po pošti.

Dobi se povsod!

Schichtovo hranilno jedernato milo

z varstveno znamko

garantirano in prosto vseh škodljivih primes, izdatno in izvanredno milo za pranje.

Pri nakupu naj se pazi na ime „Schicht“ in na gornjo varstveno znamko.

Zastop na debelo: **Humbert Bozzini - Gorica.**